

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 652/2023-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného JUDr. Rastislavom Koutunom, advokátom, Šoltésovej 2, Bratislava, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II v konaní vedenom pod ČVS: ORP-231/1-VYS-B2-2014 a proti postupu Okresnej prokuratúry Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Pv 21/18/1102 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného riaditeľstva v konaní vedenom pod ČVS: ORP 231/1-VYS-B2-2014 a postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Pv 21/18/1102. Sťažovateľ žiada, aby mu ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 30 000 eur spoločne a nerozdielne od oboch odporcov a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol 3. júna 2014 uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva obvinený zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva. Prokurátor okresnej prokuratúry podal 2. mája 2023 Okresnému súdu Bratislava II obžalobu. V trestnom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti meritórne rozhodnuté.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukázal na celkovú dĺžku trestného konania, osobitne však prípravného konania, ktoré od vznesenia obvinenia do podania obžaloby predstavuje takmer 9 rokov, pričom na podporu právnej argumentácie poukázal na procesnú lehotu zakotvenú v § 209 ods. 2 Trestného poriadku, ako aj viaceré rozhodnutia ústavného súdu týkajúce sa základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň poukázal na skutočnosť, že na 14. november 2023 bolo stanovené hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené pre objektívny dôvod, ktorým je práceneschopnosť zákonného sudcu.

4. Sťažovateľ je toho názoru, že nejde o skutkovo a právne náročnú vec. Sťažovateľ bol pre orgány činné v trestnom konaní dosiahnuteľný, nevyhýbal sa trestnému konaniu a neprispel k jeho neprimeranej dĺžke. Zároveň poukázal na skutočnosť, že na začiatku trestného konania bol aj väzobne stíhaný, pričom skúsenosť s obmedzením osobnej slobody v ňom do dnešného dňa vyvoláva nepríjemné pocity spojené s úzkosťou a obavou o ďalší osud v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním. Sťažovateľ bol v čase obvinenia mladistvý a v súčasnosti si už zreteľnejšie uvedomuje dosahy trestného konania na jeho život.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry v prípravnom konaní.

6. Podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi podania ústavnej sťažnosti, ak § 89 neustanovuje inak.

7. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

8. Vzhľadom na to, že sťažovateľ namieta v petite ústavnej sťažnosti výlučne postup okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry v prípravnom konaní a ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu už v štádiu trestného konania po podaní obžaloby, t. j. po skončení prípravného

konania, ústavný súd nemohol prijať ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie. Z uvedeného je totiž zrejmé, že v čase podania ústavnej sťažnosti stav právnej neistoty sťažovateľa v súvislosti s označeným zásahom okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry v prípravnom konaní už nemohol trvať.

9. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu